

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814219882
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814219882.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci žalobkyne: S. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Z., B. S. č. XXX/XX, právne zastúpenej Mgr. Monikou Martonovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Vajnorská č. 8/A, proti žalovanému: F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Z., B. S. č. XXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobkyni.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresný súd Prievidza dňa 07.11.2014 domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Prievidza, obci C. Z., kat. úz. C. Z. vedené J. úradom Q. na LV č. XXX ako parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX záhrady a rodinnému domu súp. č. XXX postaveného na parc. registra „C“ č. XXX v podiele X/X k celku a na LV č. XXX ako parc. registra „C“ č. T. o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria v podiele XX/XX k celku a náhrady trov konania. V žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX došlo medzi žalobkyňou ako darcom a žalovaným ako obdarovaným k uzavretiu darovacej zmluvy formou notárskej zápisnice č. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, S. XXXXX/XXXX spísanej na S. úrade v , S. Q. pre notárkou F.. Vysokovou, na základe ktorej žalobkyňa, kúpnu zmluvou zo dňa darovala žalovanému predmetné nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz./ C. Z. v X podieloch na ňu vedených. Q. na to, že sa so žalovaným pozná od roku XXXX, pričom dňa XX.XX.T. uzavreli manželstvo, ktoré bolo ku dňu 26.06.2001 rozvedené. Z manželstva pochádzajú dvaja synovia, a to F. V., nar. XX.XX.XXXX a F. V., nar. XX.XX.XXXX. Po rozvoze, žili strany sporu 2 roky oddelene a po 2 rokoch obnovili svoj vzťah a rozhodli sa, že si zaobstarajú rodinný dom. Na základe kúpnej zmluvy nadobudla žalobkyňa výlučné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. (V XXXX/XX-vz XX/XX). V roku 2009 žalobkyňa na naliehanie žalovaného, keďže žili spoločne ako rodina, darovala 1 predmetných nehnuteľností žalovanému. Približne do konca roka 2012 žili strany sporu ako usporiadaná rodina. Následne sa začal žalovaný voči žalobkyni a ich synovi F. správať tak, že toto správanie možno vzhľadom na okolnosti považovať za hrubé porušovanie dobrých mravov. Mala za to, že zo strany žalovaného dochádzalo k veľmi intenzívnemu negatívnemu, šikanóznemu a ponižujúcemu správaniu, ktoré sa v priebehu roka opakovalo a v súčasnej dobe ide o správanie trvalého charakteru, čím sa žalovaný dopúšťa hrubého porušovania dobrých mravov. Žalobkyňa musela vyhľadať odbornú pomoc z oblasti psychológie a psychiatrie, pričom na syna F. má správanie žalovaného omnoho negatívnejší dopad vzhľadom na jeho duševné ochorenie, ktorým trpí a na ktoré sa lieči. Poukázala tiež na to, že žalovaný ničí darovaný majetok a v dôsledku jeho ľahostajného a nedbanlivého konania vznikol

už niekoľko krát požiar v letnej kuchyni. Žalovaný začal holdovať alkoholu v dôsledku čoho sa správa voči žalobkyni a ich synovi F. negatívne. Vzhľadom na takéto správanie žalovaného žalobkyňa ako darca zaslala žalovanému list - Ostúpenie od darovacej zmluvy a výzvu na vrátenie daru, v ktorom uviedla, že vzhľadom na správanie sa žalovaného voči jej osobe ako aj osobe syna F., ktoré považuje za neúnosné a zhoršujúce ich zdravotný stav, odstupuje od darovacej zmluvy a žiada vrátiť dar. Keďže žalovaný dar nevrátil, predmetnou žalobou sa žalobkyňa domáha vrátenia daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, keďže sa žalovaný ako obdarovaný voči žalobkyni ako daryni a synovi F. správa tak, že hrubo porušuje dobré mravy.

Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril písomným podaním zo dňa 05.02.2015, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť vzhľadom na lživé vyjadrenia žalobkyne. Poukázal na ich manželstvo a dôvod rozvodu. Uviedol, že žalobkyňa si našla nového partnera, s ktorým žili 2 roky a od ktorého odišla, lebo ju zbil a pokúsil sa ju znásilniť. Avšak trestné oznámenie proti nemu nepodala. Vrátila sa k nemu a kúpili dom. Dom bol napísaný len na žalobkyňu. Úver, ktorý si žalobkyňa zobrala na kúpu rodinného domu sa vyplatil z predaja 3-izbového bytu za 40.000,- eur, s čím on nesúhlasil. Poukázal na množstvo svojej práce, ktorú na dome odviezol. O darovanie predmetných nehnuteľností žalobkyňu nežiadal, darovala mu ich len preto, aby mu zapchala ústa a aby ďalej robil na dome.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného, svedkov F. V., F. V., F. A. a F. E. a oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi a správami, a to najmä: žalobou, plnomocenstvom, notárskou zápisnicou zo dňa XX.XX.XXXX S Nz XXXXX/XXXX, S kúpnu zmluvou zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s dodatkom zo dňa XX.XX.XXXX, LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. C. Z., lekárskymi správami X. X., odstúpením od darovacej zmluvy a výzvou na vrátenie daru zo dňa XX.XX.XXXX, podacím lístkom, vyjadrením žalovaného, potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne, lekárskymi správami žalobkyne od X. X., lekárskymi správami syna F. od X. X., upovedomením o začatí trestného stíhania zo dňa XX.XX.XXXX, upovedomením o vznesení obvinenia zo dňa XX.XX.XXXX, fotografiami žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, žiadosťou žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, vyjadrením žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, vyjadrením žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, vyjadrením žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX, uznesením zo dňa 06.07.2015 č. k. 13C/160/2014-139, rozsudkom OS Prievidza zo dňa 09.10.2015 č. k. 3T/63/2015-195, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 29.03.2016 č. k. 23To/5/2016-206, podaním žalovaného zo dňa 17.05.2016, oznámením OÚ Prievidza zo dňa 19.05.2016, oznámením OÚ Prievidza zo dňa 01.08.2016, zápisnicou o prejednaní priestupku zo dňa 29.06.2016 sp. č. OU-PD-OVVS-2016/012793-6, rozhodnutím OÚ Prievidza zo dňa 29.06.2016 sp. č. OU-PD-OVVS-2016/012793-6, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.06.2016 a vykonateľnosť 14.07.2016, spisom OS Prievidza sp. zn. 3T/63/2015, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci:

Žalobkyňa a žalovaný boli manželia v období od 10.03.1979 do dňa 26.06.2001.

Po dvoch rokoch od rozvodu žalobkyňa a žalovaný obnovili svoj vzťah a spolužitie.

Kúpnu zmluvou zo dňa 23.07.2004 v spojení s dodatkom ku kúpnej zmluve zo dňa 06.08.2004 nadobudla žalobkyňa dňa 06.09.2004 vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v okrese Q., obci C. Z., kat. úz. C. Z. vedené J. úradom Q. na LV č. XXX ako parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX záhrady a rodinnému domu súp. č. XXX postaveného na parc. registra „C“ č. XXX v podiele X/X k celku a na LV č. XXX ako parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoria v podiele XX/XX k celku.

Darovacou zmluvou zo dňa 27.11.2009 spísanou formou notárskej zápisnice N 402/2009, NZ 44504/2009, NCRIs 45142/2009 na Notárskom úrade v Prievidzi u notárky JUDr. Vaskokovej darovala žalobkyňa 1/2 podielov na ňu vedených z nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. a zároveň bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom bývaní a užívaní nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. pre F. V., nar. XX.XX.XXXX.

Z listu žalobkyne adresovaného žalovanému zo dňa 24.09.2014 vyplýva, že žalobkyňa odstúpila od darovacej zmluvy a vyzýva žalovaného na vrátenie daru z dôvodu, že žalovaný osočuje, uráža, ponižuje

ju ako aj ich syna F. a ničí spoločný majetok nedbanlivým konaním hraničiacim s ľahostajnosťou, chronickým požívaním alkoholu a z toho vyplývajúceho agresívneho konania voči nej a ich synovi F..

Z LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría, parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX záhrady a rodinnému domu súp. č. XXX postaveného na parc. registra „C“ č. XXX každý v podiele X/X k celku.

Z LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, a to parc. registra „C“ č. XXX o výmere XXX mX zastavané plochy a nádvoría každý v podiele X/XX k celku.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pred 10 rokmi vyberali spoločne rodinný dom, no bol napísaný len na ňu, keďže len ona dostala úver. Uviedla, že celý problém žalovaného je v alkohole, po ktorého požití nevie, čo robí a čo rozpráva. Rapídne sa to začalo zhoršovať v lete 2012, kedy začal požívať alkohol v neúnosnej miere. Nepomáhala ani jej dohováranie a ani dohováranie extrémnou formou (kedy mu nadávala „sviňa ožratá, došťatá“), aby sa spamätal. Žalovaný aj naďalej požíva alkohol v neúnosnej miere s tým, že je na ňu a syna v opitosti verbálne napáda a dňa 03.11.2014 ju napadol aj fyzicky. V čase opitosti sú hádky medzi nimi bežné. Žalovaný tvrdí, že nemá problém s alkoholom, no keď je opitý, neraz sa stalo, že sa pomočil, či vykonal veľkú potrebu aj mimo WC, či do postele, a preto už dva roky spáva v obývačke a žalovaný spí v spálni. Smrad a špina sú neúnosné. Uviedla, že takto sa človek nespráva, to človek nerobí. S takýmto človekom nemôže byť zadobre. Čo sa týka fyzického útoku dňa 03.11.2014 uviedla, že žalovaný prišiel z krčmy, išiel do spálne. Ona bola v obývačke, kde spáva. Žalovaný prišiel do obývačky, sadol si do kresla a chcel sa rozprávať. Odmietla sa s ním rozprávať, lebo bol opitý. Odmietla som sa s ním baviť. Capol ju za zátylok, chytil ju za krk a hodil o posteľ. Sácal ju až jej pomliaždil chrupavku kolena a celou silou ju hádzal o posteľ. Keď sa jej podarilo vytrhnúť sa mu, zavolala policajtov a prišla aj záchranka. Keďže ju koleno veľmi bolelo, musela ešte v noci ísť na pohotovosť. Keď je žalovaný opitý, bezdôvodne rozbíja veci, ničí všetko a nepomáha jej nič. Dodala, že žalovaný má laxný prístup k rodinnému domu a nepodieľa sa polovicou na výdavkoch na dom. Platí len polovicu inkasa. Ešte dodala, že žalovaný sa k nej správa arogantne, ponižujúco, ako ku handre, aj keď je triezvy.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2002 sa žalobkyňa vrátila do nášho 3-izbového bytu po tom, čo 2 roky bola vydatá za iného a rozviedla sa s druhým manželom. Vtedy sa rozhodli, že kúpia rodinný dom. Na základe jeho konania bola kúpna cena rodinného domu znížená na sumu 500.000,- Sk. Žalobkyňa v tom čase disponovala aj jeho peniazmi. Žalobkyňa začala chodiť ku MUDr. Majzianovej účelovo. Potvrdil, že alkohol síce požíva, no ako každý Slováč. Denne 2dcl rumu, niekedy viac. Keď je opitý, ľahá ho spať. Ide do postele a nie je agresívny. Stalo sa, že keď bol opitý, tak sa pomočil, ale pripisuje to veku a problémom s prostatou. Žalobkyňa to nikdy neupratovala, upratuje to on. Žalobkyňa by skôr zobrala kriedu, urobila krúžok a na druhý deň ukázala synovi. Čo sa týka udalosti zo dňa 03.11.2014 k tomu uviedol, že sa posadil do kresla v obývačke a chcel sa pohovoriť o návšteve hrobu ich dcéry v Martine, následne žalobkyňa začala vrieskať a mlátiť ho rukami, pričom mal za to, že poranenia, ktoré vyplývajú z fotodokumentácie jej vznikli tak, že sa poudierala, keď ho mlátila. Keď ho zatlačila do spálne spadla, no vyskočila ako srnka a chcela ho v spálni zamknúť, no to sa jej nepodarilo. Chytil ju za krk a za plece, pričom jej do ucha kričal, že sa s ňou nechce biť, na čo dostala žalobkyňa hysterický záchvat a chcela volať políciu. Hysterický záchvat dostala žalobkyňa na začiatku tohto všetkého, nevedela čo robí.

Svedok Juraj Svoboda, syn strán sporu, ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti, uviedol, že so žalovaným komunikuje menej, pričom otvorené konflikty nemajú. Potvrdil, že žalovaný požíva alkohol a pritom nemá peniaze. Potvrdil, že žalovaný sa hnuší žalobkyňu a tiež, že sa žalovaný pomočuje, keď sa opije. Uviedol, že žalovaný sa voči nemu takto nespráva. Žalovaný, keď je opitý je nešikovný, nemyslí mu to, nechápe a hádajú sa so žalobkyňou. Žalobkyňa mu vynadá a žalovanému sa to nepáči. Väčšinou sa hádajú žalobkyňa so žalovaným, pričom padajú hrubé slová, lebo žalobkyňa nemusí žalovaného. Potvrdil, že keď je otec (žalovaný) opitý, mama (žalobkyňa) mu vynadá do „kokotov“, na čo žalovaný reaguje tak, že buď odíde alebo sa snaží nehádať. Svoj vzťah k žalovanému svedok opísal tak, že žalovaný sa od nich stiahol. On sa so žalovaným nebaví, lebo by to mohlo vadiť mamine (žalobkyňu). Problémy medzi rodičmi (stranami sporu) videl v peniazoch, alkohole a ich vzájomných vzťahoch.

Svedok Jaroslav Svoboda, syn strán sporu, ktorý žije v Šamoríne, vo výpovedi uviedol, že medzi jeho rodičmi sa stupňuje napätie. Potvrdil, že otec (žalovaný) má problémy s alkoholom a aj pri ich návštevách mal možnosť zažiť ho opitého, no mal pocit, že keď je otec opitý, je skôr ako vrece, ktoré sa niekde uloží (ide napr. do spálne, nedá sa s ním komunikovať, gestikuluje nezrozumiteľne), no nie je agresívny. K otcovmu pomočovaniu v stave opitosti uviedol, že také nič nezaregistroval a keď ho žalobkyňa zaviedla do spálne, aby mu ukázala, ako otec zničil posteľ, jeho očakávania boli horšie, ako samotná izba. Potvrdil, že v spálni bol zápach, avšak zápach ako v nevyvetranej miestnosti ráno. Na prestieradle boli žlté škvrny. Následok, ktorý som videl, nebol taký hrozný, ako očakával. Potvrdil, že rodičia spolu nekomunikujú, pričom každý si háji svoje stanovisko a svoju pravdu. Podľa jeho názoru už rodičia nevedia spoločne fungovať a mali by ísť každý svojou cestou. Otec by mal začať riešiť svoj problém s alkoholom. Ku vzájomným vzťahom žalobkyne a žalovaného počas ich spolujitia uviedol, že žalobkyňa bola dominantná a starala sa o domácnosť.

Svedok Jozef Hano, sused strán sporu, uviedol, že v súčasnosti sú vzťahy medzi stranami sporu na bode mrazu. Zo začiatku bolo všetko dobré, no keď žalovaný si musel vybrať či bude naďalej pracovať alebo poberať dôchodok a rozhodol sa ostať doma na dôchodku, ich vzťahy sa zhoršili. Potvrdil, že žalovaný si vypije a keď to zbadá žalobkyňa, je ihneď zle. Žalobkyňa kričí na žalovaného, čo je počuť cez otvorené okno v kuchyni. Nikdy nepočul, že by žalovaný kričal na žalobkyňu. Mal za to, že žalovaný bol vždy pod papučou a žalobkyňa mala v ich vzťahu hlavné slovo. Potvrdil, že keď má žalovaný vypité, je kľudný a rád sa rozpráva. Asi 5 rokov nevedel, že žalobkyňa a žalovaný sú rozvedení.

Svedkyňa Jarmila Illiasová, suseda strán sporu, uviedla, že nie je pravda, žeby bol žalovaný voči žalobkyňi agresívny, či sa zle správal k synovi F.. Mala za to, že sa žalovaný správa normálne. Uviedla, že keď žalobkyňa zakričala, žalovaný hneď letel. Všetko muselo byť podľa jej vôle. Uviedla, že jej je žalovaného ľúto ako človeka, ktorý by sa mal stať bezdomovcom vzhľadom na toto konanie, pritom má svoje roky a svoje na tomto dome odpracoval. Rovnako potvrdila, že žalovaný na žalobkyňu nikdy nekričala a keď si vypil nebol agresívny, len sa chcel rozprávať. Vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným sa zhoršili asi pred 1,5 rokom. Na jeseň minulý rok počula z domu žalobkyne a žalovaného hrozný krik, pričom počula iba žalobkyňu ako kričí na žalovaného. Takýto krik počula ešte raz v roku 2015.

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 09.10.2015 č. k. 3T/63/2015-195 bol obžalovaný F. V., nar. XX.XX.XXXX uznaný vinný, že dňa 03.11.2014 okolo 18.00 hod v obývacej izbe rodinného domu na ul. B. S. č. XXX/XX v C. Z. pri slovnom nedorozumení napadol bývalú manželku - poškodenú tak, že ju dlaňou udrel po hlave, chytil ju za krk a druhou rukou za ľavú ruku v oblasti lakťa, silno stlačil a odsotil, po čom poškodená spadla na hranu postele a utrpela zranenie - pomliaždenie ľavého a pravého predlaktia, pravého ramena, ľavého ramena a ľavého kolena, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života na XX dní, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a tým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § X56 ods. 1 Trestného zákona a za to bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov a bola mu uložená povinnosť nahradiť škodu Dôvere- zdravotnej poisťovni, a.s., ŽP EKO QELET, a.s. a Sociálnej poisťovni. Na odvolanie obžalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 29.03.2016 č. k. 23To/5/2016-206 napadnutý rozsudok OS Prievidza zo dňa 09.10.2015 č. k. 3T/63/2015-195 zrušil a trestná vec obžalovaného F. V. pre uvedený skutok zo dňa 03.11.2014, ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin ublíženia na zdraví postúpil Obvodnému úradu Prievidza, odbor všeobecnej a vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2016. Odvolací súd konštatoval, že existovala konfliktná situácia medzi obžalovaným a poškodenou, čo ani samotný obžalovaný nepoprel, došlo aj k slovným urážkam, ktoré si však adresovali vzájomne. Je pri tom len logické, že strany v tomto konflikte vypovedali rozdielne, či už z pohľadu vzniku, ale najmä priebehu konfliktu. Ide u nich dlhodobो pretrvávajúci konfliktný vzťah bývalých manželov, zapríčinený povahovými črtami oboch aktérov, teda tak obžalovaného, ako aj poškodenej a znásobený ešte ich vzájomným nevyriešeným sporom o majetok. Zranenie poškodenej, ktoré bolo najzávažnejšie, nebolo spôsobené priamym násilím, ale vzniklo nepriamym mechanizmom v rámci ich doťahovania sa - teda ako následok vzájomného konfliktu a nešťastnou zhodou okolností. Z dokazovania síce vyplynulo, že obžalovaný sa fyzického násillia voči poškodenej dopustil po tom, čo táto napadla jeho, čomu predchádzal ich verbálny konflikt.

Okresný úrad Prievidza vo veci priestupku rozhodol rozhodnutím zo dňa 29.06.2016 č. OU-PD-OVVS-2016/012793-6 tak, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku (F.

V., nar. XX.XX.XXXX) preukázané, a preto konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť obvinený Jaroslav Svoboda dňa 03.11.2014 proti S. V., nar. XX.XX.XXXX zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť, či k fyzickému útoku a následne j k zraneniu došlo tak, ako uvádza poškodená alebo obvinený, a pretosprávny orgán pri rozhodovaní tejto veci sa pridržiaval zásady „prezumpcie neviny“, ako aj zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného.“

Podľa § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

Podľa § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Vzhľadom na takto zistený a účastníkmi konania preukázaný skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd dospel k záveru, že žaloba žalobkyne nie je dôvodná.

Čo sa týka určenia vlastníckeho práva navrhovateľa k predmetným darovaným nehnuteľnostiam, v tejto súvislosti súd posudzoval splnenie podmienok pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď napr. R 88/1998, R 31/1999, R 61/1997) k zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka dochádza na základe dvoch po sebe nasledujúcich právnych skutočnostiach: a) hrubého porušenia dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a b) jednostranného právneho úkonu darcu adresovaného obdarovanému. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva buď z právnych noriem (napr. Zákona o rodine) alebo zo zmluvného vzťahu (lex contractus), pričom tieto osoby patria k členom rodiny darcu. Negatívne správanie sa obdarovaného k darcovi, alebo jeho rodine, ktoré treba posudzovať ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, sa musí prejavovať objektívne. Zachovanie dobrých vzťahov je vecou vzájomnej tolerancie účastníkov. Nie je možné považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním takéto správanie vyvoláva. V takom prípade len všeobecne možno konštatovať, že ide o ich spôsob komunikácie. Akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ani menej významné porušenie dobrých mravov, ešte nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Predpokladom úspešnej požiadavky na vrátenie daru je len také správanie sa obdarovaného, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne, ktorou sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovanými na LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. v podiele X/X k celku

a k nehnuteľnostiam evidovanými na LV č. XXX pre kat. úz. C. Z. v podiele XX/XX k celku titulom vrátenia daru, je nedôvodná.

V. považoval žalobu žalobkyne za nedôvodnú, nakoľko žalobkyňa nepreukázala také hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného voči žalobkyňi, či členom jej rodiny, ktoré by bolo možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov s ohľadom na princíp vzájomnosti. To znamená, že súd zohľadnil aj správanie žalobkyne ako darkyne voči žalovanému ako obdarovanému a zistil, že táto sa sama správala voči žalovanému v rozpore s dobrými mravmi a práve jej správanie bolo jednou z príčin nevhodného správania sa obdarovaného voči nej. V danom prípade možno konštatovať, že medzi žalobkyňou a žalovaným ide o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov len zo strany obdarovaného. Zo všetkých svedeckých výpovedí, a to aj z výpovede samotnej žalobkyne vyplýva, že je to práve ona, kto používa voči žalovanému vulgarizmy a spoločensky nevhodné označovanie človeka. R. zo svedeckých výpovedí všetkých svedkov vyplýva, že žalobkyňa je dominantnou osobnosťou vo vzťahu medzi ňou a žalovaným, že to bola žalobkyňa, ktorá vždy určovala, čo, kedy a ako sa bude robiť a keď to žalovaný tak neurobil, rozčuľovalo ju to a kričala na žalovaného. U. aj syn F. vo svojej výpovedi potvrdil, že rodičia sa nevedia rozprávať, že mama otca nemusí. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný síce nadmieru požíva alkohol, no keď je opitý je neagresívny, „ako vrece“, ide spať alebo sa chce rozprávať. Na druhej strane stav opitosti pôsobí na žalobkyňu veľmi iritujúco, a preto ešte ostrejšie vystupuje proti žalovanému, čo končí verbálnymi hádkami medzi stranami sporu, kde aktívnejšou stranou sporu je žalobkyňa a nie žalovaný. Čo sa týka údajného fyzického napadnutia žalobkyne žalovaným dňa XX.XX.XXXX, k tomu súd dodáva, že sa prikláňa k záverom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení zo dňa XX.XX.XXXX č. k. XXTo/X/XXXX-XXX, kde odvolací súd konštatoval, že existovala konfliktná situácia medzi obžalovaným a poškodenou, čo ani samotný obžalovaný nepoprel, došlo aj k slovným urážkam, ktoré si však adresovali vzájomne. Je pri tom len logické, že strany v tomto konflikte vypovedali rozdielne, či už z pohľadu vzniku, ale najmä priebehu konfliktu. E. u nich dlhodobo pretrvávajúci konfliktný vzťah bývalých manželov, zapríčinený povahovými črtami oboch aktérov, teda tak obžalovaného, ako aj poškodenej a znásobený ešte ich vzájomným nevyriešeným sporom o majetok. C. poškodenej, ktoré bolo najzávažnejšie, nebolo spôsobené priamym násilím, ale vzniklo nepriamym mechanizmom v rámci ich doťahovania sa - teda ako následok vzájomného konfliktu a nešťastnou zhodou okolností. Z dokazovania síce vyplynulo, že obžalovaný sa fyzického násillia voči poškodenej dopustil, ale až po tom, čo táto napadla jeho, čomu predchádzal ich verbálny konflikt. V danom prípade nejde ani o výnimku, kedy by bolo správanie žalovaného (obdarovaného) v zrejmom nepomere k správaniu sa samotnej žalobkyne (darkyne). V. konštatuje, že vzťahy medzi stranami sporu ako bývalými manželmi a partnermi boli a sú značne narušené. S. by správne a spravodlivé, aby súd hodnotil správanie žalovaného voči žalobkyňi bez toho, aby nevzal do úvahy aj správanie žalobkyne voči žalovanému a tiež vzájomné vzťahy narušené alkoholizmom žalovaného a dominanciou žalobkyne. W. na uvedené súd konštatuje, že neboli naplnené zákonné predpoklady na vrátenie daru žalovaným žalobkyňi podľa § 630 J. zákonníka, keďže správanie sa žalovaného (obdarovaného) voči žalobkyňi (darkyne) nespĺňa požiadavku hrubého porušenia dobrých mravov vzhľadom na vzájomné vzťahy, komunikáciu a správanie sa strán sporu navzájom. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobkyne v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. X G. tak, že v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu XXX% voči žalobkyňi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok). Ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí (rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.